

in.ihned.cz/sport

tí a není jí ani dnes. V oblasti chybí velké turistické středisko, přístup do hor neumožňuje žádné lanovky a i možnosti ubytování jsou omezené. Prostě ideální kraj pro pravověrné milovníky divokých, nespoutaných hor!

Kudy a jak pěšky na vrcholy

Zatoučíme-li po „skalpu“ některého ze skalnatých vrcholů Gesäuse, máme jednu jistotu – půjde vesměs o celodenní túru a budeme se pohybovat zčásti po jištěných cestách, kde nám budou společníky žebříky, umělé stupy, chyty a lana. Nutnou podmínkou je tedy znalost pohybu v exponovaném terénu, pevné boty a také dobré počasí. Zdejší vápenec se při případném dešti rychle změní v nebezpečnou skluzavku! Pokud se přidržíme značených pěších tras, obejdeme se bez horolezeckého vybavení. Jednoduchý úvazek, kterým se v případě potřeby přichytíme na železné lano, však rozhodně neuškodí.

Nejvyšší vrchol Hochtorn (2369 m) je nejsnadněji přístupný z horního konce osady Johnsbach okružem přes chatu Hesshütte. Převýšení ovšem činí přes 1500 metrů a na cestu počítejte nejméně 9 hodin. Chatu Hesshütte lze dosáhnout i od parkoviště Kummerbrücke v údolí Enže po oblíbené výstupové trase Wasserfallweg (Cesta vodopádů).

Na protilehlý Buchstein (2224 m) musíme vyrazit z osady Gstatterboden hluboko v údolí Enže a nastoupáme skoro 1700 výškových metrů. V závěru cesty máme dvě možnosti. Krásný, ale obtížný Klettersteig (tedy lezecká trasa) vyžaduje základní horolezecké vybavení. Pokud se na to necítíme, můžeme na vrchol vystoupit tzv. normální cestou. I ta je však zčásti jištěná a vyžaduje jistý krok a absenci závratí. Výstup na Buchstein lze rozložit do dvou dnů s přenocováním na chatě Buchsteinhaus (1550 m).

Mohutný Kalbling (2196 m) tvoří impozantní skalnatou

dvojici se sousedním Sparafeldem (2247 m). Severní stěny těchto štítů se tyčí k nebi způsobilým, který může podlomit morálku: copak se na tohle dá vylézt? Z jižní strany je však výstup na Kalbling i Sparafeld až překvapivě snadný, mj. také proto, že až k chatě Oberst-Klinke-Hütte (1490 m) lze vyjet autem po zaplacení mytného na zdejší silnici. K výstupu na oba vrcholy a návratu zpět nám pak stačí jen asi 5 hodin a převýšení je značně menší než u předchozích výstupů.

Za nejkrásnější horu Gesäuse mnozí považují Lugauer (2217 m), přezdívanou „Štýrský Matterhorn“. Lugauer zašpičatělým tvarem skutečně Matterhorn připomíná, byť výstup je přece jen snazší než na švýcarský originál. Když vyrazíme z osady Radmer an der Hasel závčas, stihneme přechod během jediného dne. I tak ovšem čeká 1500 metrů převýšení.

Na kole? Trochu

Gesäuse nepatří mezi bиковé ráje – skalnatý terén není pro cyklistiku příliš vhodný a pohybu cyklistů brání zákazy vjezdu na soukromé lesní cesty. Projet lze po silnici vlastní soutěsku Enže, boční údolí jsou ale i pro cyklisty slepá. Zákaz vjezdu platí také pro cyklisty na cestách spojujících Radmer s Johnsbachem přes sedlo Neuburgsattel.

Jediná vyznačená cyklostezka v Gesäuse vede nad levým břehem Enže mezi Gstatterbodenem a Hieflau. Není to ovšem žádná rekreační vyjížďka podle řeky: na 16 km nastoupáme kolem 700 výškových metrů až na planinu Kühmoarboden (1190 m) a přibližně totéž pak musíme sjet zpět do údolí. Nutností je kvalitní horské kolo: jede se po lesních cestách, sklon stoupání běžně přesahuje 20 %. Odměnu poskytnou – jak jinak v této krajině – krásné výhledy. Zpět do Gstatterbodenu se vrátíme po silnici proti proudu hřmící řeky, což představuje asi 10 km mírného stoupání. ●

ŠTĚPÁN VÍTEK

JAK SE TAM DOSTAT

Gesäuse leží přibližně ve středu východní poloviny Rakouska. Autem pojedeme z Čech přes Čes-

ké Budějovice na hraniční přechod Dolní Dvořiště, dále pak přes Mauthausen a Steyer proti proudu Enže až do Hieflau. Z Prahy je to necelých 400 km a nepotřebujeme rakouskou dálniční známku, cesta však není příliš rychlá. Druhou variantou, která je delší, pohodlnější, ale nikoli rychlejší, představuje využití dálnice přes

Linz, Sattledt a Spittal am Pyhrn. Je třeba dálniční známka (10 dní za 7,60 eura). Dálnici

opustíme za placeným tunelem Bosruck a pak už zbývá jen pár kilometrů do Admontu na západním vstupu do soutěsky. Z Moravy pojedeme nejspíše přes Znojmo, Krems, Amstetten a Waidhofen a. d. Ybbs. Také tato trasa je pomalá, ale není zbylí – až do Gesäuse zkrátka žádné dálnice nevedou.

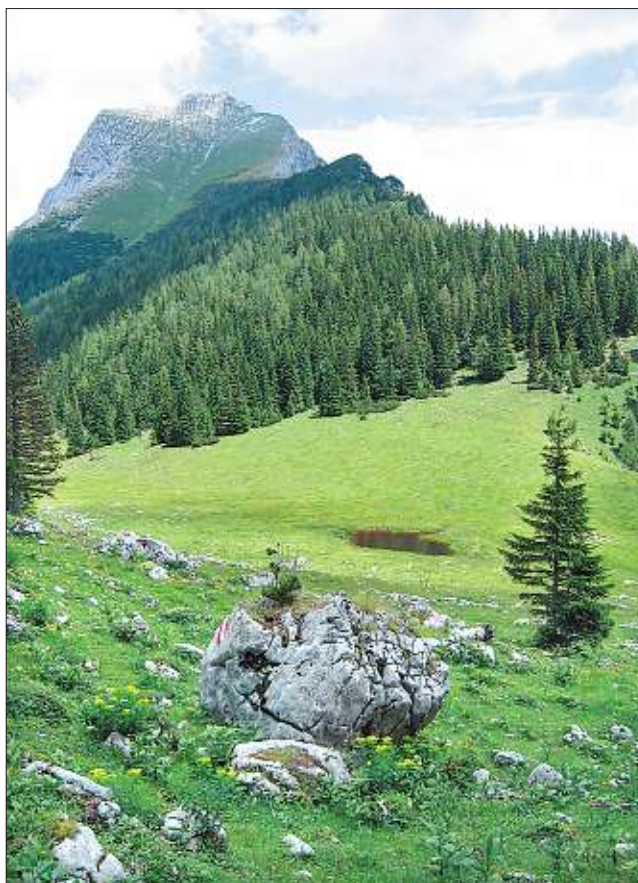

FOTO: ARCHIV AUTORA

UBYTOVÁNÍ

Přímo v národním parku je ubytovacích možností poskrovnu, vesměs se jedná o menší penziony nebo ubytování v soukromí. V centrálně položeném Johnsbachu můžeme na horním konci obce zkusit **Gasthof Zum Kölbl** (www.koelblwirt.at, ceny kolem 27 eur za osobu a noc). V Radmeru, východišti na Lugauer, se lze ubytovat na více místech v soukromí (www.radmer.at). Více možností na přespaní najdeme v Admontu (např. **Gasthof Peter Zeiser**, 25 eur za osobu a noc, internetové stránky pod

mont.at). Horské chaty jsou otevřeny obvykle od května do začátku října.

● Webové stránky NP Gesäuse: www.nationalpark.co.at